

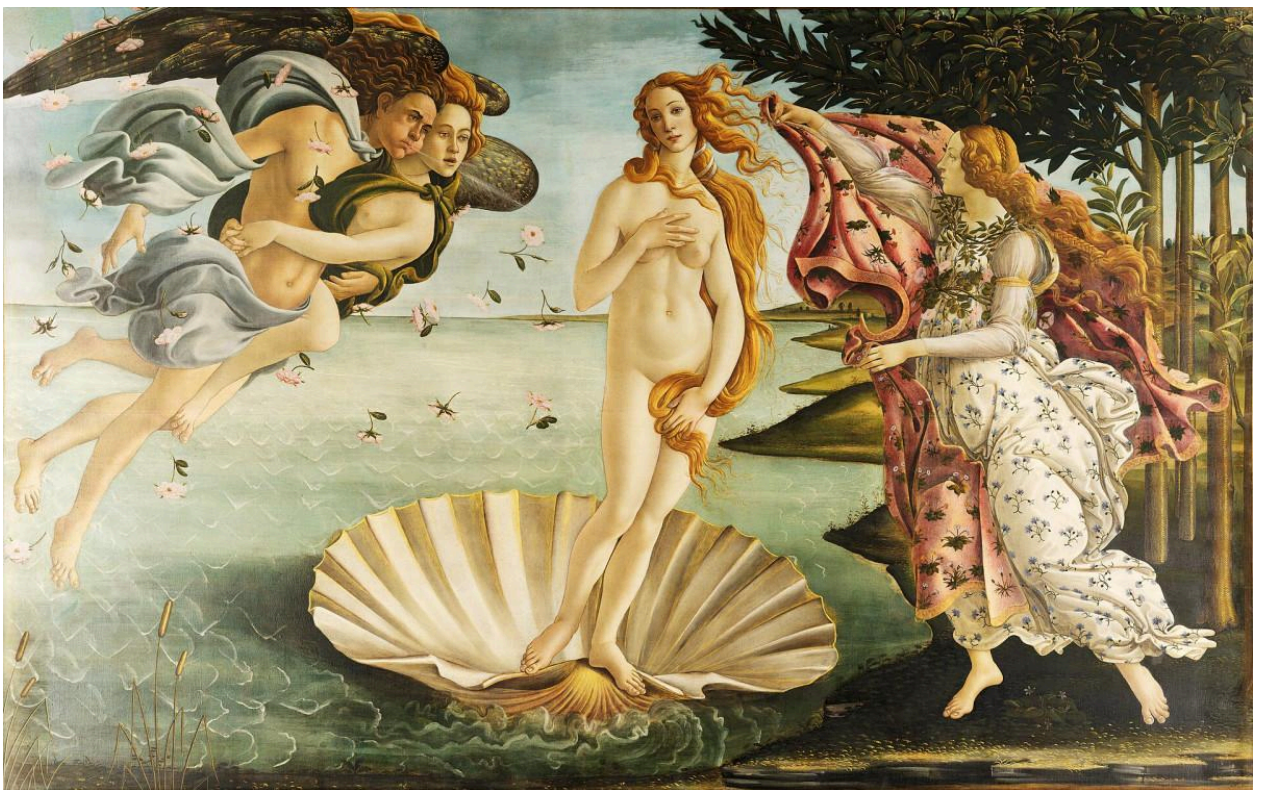
КОХАННЯ В МИСТЕЦТВІ: ЯК ХУДОЖНИКИ ОСПІВУЮТЬ ПОЧУТТЯ У СВОЇХ КАРТИНАХ

Тема кохання наскрізно простежується у світовому мистецтві: художники оспівують її, а з часом трансформують та переосмислюють. Митцям важливо показати, наскільки різним може бути таке почуття.

До XIX століття митці здебільшого використовували класичні сюжети, засновані на міфології або релігіях. Різні форми любові зафіксували ще в давніх греків. Це могла бути дружба, романтичне кохання. Боги Греції — це ті ж люди, з власними характерами, переживаннями, конфліктами та стражданнями. У сюжетах про кохання часто фігурував Зевс, який мав взаємини з різними жінками. Канонічною також стала богиня кохання — Афродіта у греків та Венера в римлян.

Крізь античність і до сучасності художники використовували символи, щоб підкреслити почуття чи пояснити сюжети. Особливе значення завжди мали квіти. Наприклад, незабудки демонстрували, що в дівчини розбите серце — вона кохає когось, і такі думки її не покидають. Амур завжди натякав на почуття — його образ, як і символ серця, перекочував до сучасної масової культури. Водночас червоний колір міг означати життя, кохання чи кров — і вже художник на тлі епохи та жанру твору вирішував, як його трактувати.

«Народження Венери». Сандро Боттічеллі

Картина італійського художника тосканської школи Сандро Боттічеллі. Картина є живописом темперою на полотні розміром 172,5 × 278,5 см. Нині зберігається в галереї Уффіці, Флоренція. Неперевершена богиня любові "зійшла" на полотно Сандро Боттічеллі

з греко-римської міфології. Подібні спроби зобразити ідеал жіночої краси були і раніше, але цей образ залишається одним з найуспішніших у світовому живописі.

«Життя. Любов». Федір Кричевський

Монументальний триптих Кричевського «Життя» є найяскравішим зразком українського модернізму з елементами ар нуво та українського релігійного живопису (площинність, локальні фарби, порожнє тло). Триптих Федора Кричевського «Життя» — це кохання, яке

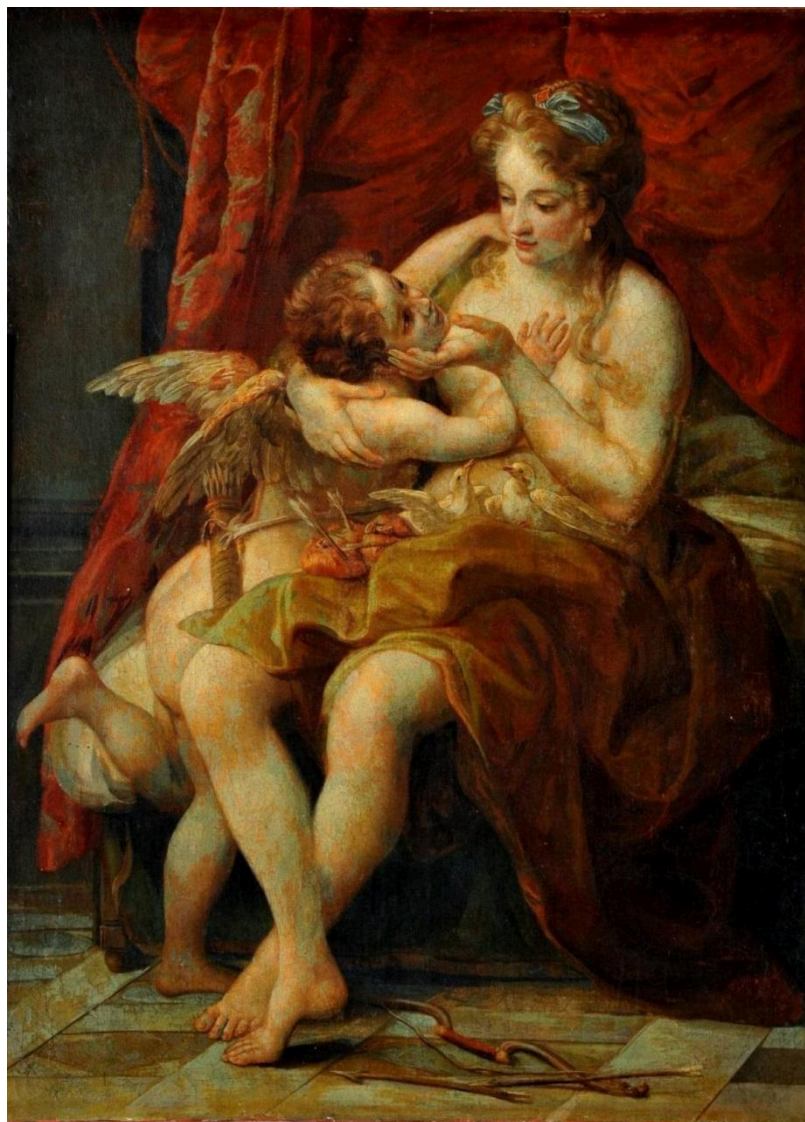
українці проживають саме сьогодні. У часи, коли сім'ї розділені повномасштабною війною, можна зрозуміти багатогранність роботи митця. Перша частина триптиха, «Любов», дуже романтична: ми бачимо чоловіка, який цілує жінку в шию. Федір Кричевський також цитує «Поцілунок» Густава Клімта, додаючи український контекст, — це помітно в образі жінки, який нагадує Оранту. Друга частина роботи, «Сім'я», демонструє спокій, умиротворення, стабільність — і це ми бачимо в людях, які ніби об'єдналися в одне ціле. Третя частина, «Повернення» — це сюжет, коли поранений чоловік приходить з війни. Федір Кричевський не показує момент прощання, але він помічає деталь, що сім'я знову разом. Це вже не позитив і легкість, як у першій частині. Натомість це більш виважений і вижитий спокій, якого герої картини нарешті дочекалися.

«Катерина». Тарас Шевченко

Тараса Шевченка часто вважають академічним художником, проте його картини сповнені національних та етнічних мотивів. А робота митця «Катерина» взагалі дуже близька до романтизму. Що ми бачимо? Дівчину на передньому плані, яка опустила очі, — це символізує її печаль, скорботу. У зображенні героїні переважає білий колір — він свідчить про її чистоту та цнотливість. І хоч історія Катерини протилежна, Тарас Шевченко захищає дівчину та ніби робить з неї святу. Червоний колір у героїні — це колір Діви Марії, як і білий. Часто в християнстві він асоціюється з жертвовною кров'ю Ісуса Христа. На задньому плані розташований дуб. Дерево символізує життя: коріння — це світ предків, стовбур — сьогоднішня, а гілки — майбутнє. Під ногами Катерини також гілочка — вона вказує, що доля дівчини зламана. Собаку в роботах художників пов'язують саме з дружною та вірністю. Проте в картині Тараса Шевченка вона кидається на чоловіка із заднього плану — москаля, який тікає. Він їде до млина — символу вітряності та непостійності. Це зображення фатального кохання у творчості Шевченка.

«Венера з Амуром». Помпео Батоні

Італійський художник Помпео Батоні мав колосальні гонорари та багато корисних зв'язків. Працював він якось у короля Сардинії та отримав замовлення від князя Миколи Юсупова — картину Венери. Риси обличчя головної героїні художник змалював зі справжньої жінки — графині Девекі, в яку був закоханий князь. Поряд з Венерою митець зобразив голубів, Амура та два серця, пронизані стрілами. Це означало, що від палких почуттів уже нікуди дітися. Такий портрет пізніше презентували графині.

Скульптура Аполлона і Дафни. Джованні Лоренцо Берніні

Образи Аполлона і Дафни фіксувало багато митців — вони, зокрема, створювали і скульптури персонажів давньогрецької міфології.

«Аполлон і Дафна». Джон Вільям Вотергаус

Англійський художник Джон Вільям Вотергаус також написав картину у 1908 році. За сюжетом, на який спирався митець, молодий та сповнений енергії Аполлон закохався в німфу Дафну, яка взяла обітницю безшлюб'я. Він ніяк не міг стримати почуттів, тому почав переслідувати дівчину.

Дафна попросила в богів, щоб вони зробили її невидимою для Аполлона. Після цього дівчина почала перетворюватися на лаврове дерево — її ноги проросли корінням, а руки покрилися листям. Серце Аполлона було настільки розбите, що він зібрав листя у вінок і сказав, що тільки найдостойніші можуть його носити.

«Видіння Данте». Данте Габріель Росетті

Греки оспівували високодуховне, небесне кохання — коли людина не думає про матеріальну вигоду чи ціль, а просто має почуття до когось іншого. Пізніше в мистецтві поверталися до античних текстів і трактувань. Тому платонічне кохання з'являлося і в художніх творах, і в картинах.

Англійський художник Данте Габріель Росетті створив роботу «Видіння Данте», відзначаючи творчість Данте Аліг'єрі, який описував свої почуття до Беатріче. У роботі митець зобразив смерть коханої італійського поета.

Густав Клімт «Поцілунок»

Картина "Поцілунок" є однією з найвизначніших творів австрійського художника Густава Клімта. Її створення було важливим етапом в його творчості, і цей шедевр здобув величезну популярність в світі мистецтва. Давайте заглибимося в історію створення цієї чудової картини.

"Поцілунок" був написаний Клімтом у період з 1907 по 1908 рік, і цей період вважається найважливішим у його кар'єрі. **Один граф замовив у Густава портрет двох людей, де він і його кохана дівчина цілуються.** Граф дав Клімту медальйон, звідки він повинен був перемалювати даму. Готова робота сподобалася замовнику, але йому не давало спокою те, що губи закоханих так і не стикаються. Художник сказав йому, що він, в першу чергу, хотів передати настрій, атмосферу і бажання людей зануритися в поцілунок. З цим граф і пішов.

Через якийсь час Густав зізнався, що поки він писав цю картину, він нібито закохався в дівчину з медальйона і не зміг намалювати, що вона цілується з іншим. Правда це чи ні, ніхто не знає, але картина саме в такому вигляді збереглася до наших днів.

Рене Магріт "Закохані"

Серія картин "Закохані" складається з двох робіт, на яких зображено дві фігури, обличчя яких закриті білою тканиною. Це створює ефект відчуження та перешкоджає прямому зоровому контакту між фігурами. У першій картині пара зображена в момент поцілунку, але через тканину, що закриває їхні обличчя, жест любові стає неможливим. У другій роботі зображено аналогічну ситуацію, але замість фізичного контакту дві фігури стоять поруч, дивлячись у різні сторони.